

[Ministeren for Grønland]

nedsætte et rent grønlandsk politisk udvalg, som beskæftigede sig med dette meget vigtige spørgsmål og kom til en konklusion i fuldstændig enighed, som blev præsenteret i 1975 for den daværende socialdemokratiske regering. Det var enige grønlandske politikere fra forskellige politiske partier og strømninger i Grønland, der i dette debatoplæg tilkendegav, at man ønskede en hjemmestyreordning inden for rigshedens grænser. Senere hen har der været nogle, også i dette folketing, som ønskede en ordning, der gik videre end det, grønlænderne selv i enighed anmodede om forhandlinger om.

Hjemmestyrekommissionen arbejdede i godt 2½ år, og jeg finder, at øjeblikket er inde til at rette en varm tak til de mennesker, både til den grønlandske og til den danske side i hjemmestyrekommissionen og til formandskabet, til medarbejderne, der har været tæt inde på disse problemer, for det store arbejde, der er nedlagt i denne kommission, hvis betænkninger vi alle her i folketinget har haft en nærliggende mulighed for at stifte bekendtskab med.

Der er dog efter min mening særlig grund til at vende os til den grønlandske side, både repræsentationen her i folketinget og de politikere i Grønland, der har stået for det kompromis, som lovforslagene, vi behandler her i dag, jo er udtryk for. Der er grundlag, synes jeg, for at takke, fordi man har overvundet sig selv, også på den danske side, og er nået frem til dette forslag. Det er vigtigt for mig – jeg tror også, jeg kan sige for regeringen og for socialdemokratiet – at understrege, at hvor vi kan medvirke til at give mulighed for, at mennesker kan blive frigjort, dér vil vi gerne gøre det. Det er det, regeringen står for.

Det er klart, at i og med at der kommer et hjemmestyre, så opstår der ændringer på mange måder i forbindelserne mellem Danmark og Grønland. Om den usikkerhed, den frygt, vi har kunnet spore, måske ikke mindst rundt omkring i de grønlandske kommuner, vil jeg gerne sige, at der er ikke grundlag for at være frygtsomme fra lokalstyret i Grønland i anledning af, at hjemmestyret om et øjeblik bliver vedtaget her i folketinget. Der er tværtimod anledning til at overveje rent lokalt, om ikke hjemmestyret netop betyder præcis det modsatte. Man får øgede muligheder for på et rent grønlandsk grundlag på et

meget, meget bredt felt af samfundet i Grønland selv at træffe beslutninger om egne anliggender og dermed om sin egen fremtid.

Jeg mener, det er noget uhyre væsentligt, at hjemmestyret kommer til at hvile på tillid imellem Danmark og Grønland, en tillid, vi har mødt fra grønlandsk side, en tillid, som der også ved flere lejligheder er givet udtryk for fra dansk side. Det skal være i et tillidsfuldt samarbejde mellem Danmark og Grønland, at det nye skal spire frem, at de nye muligheder for grønlænderne virkelig skal vise sig.

Jeg er taknemlig over for mine to kolleger her i folketinget hr. Steenholdt og hr. Lars Emil Johansen for deres brede medvirken, ikke bare i udvalgsarbejdet, men på talrige møder overalt i Danmark og i Grønland, hvor de har medvirket til den virkelig brede folkelige kontakt, som er grunden til, at vi når frem til den brede opbakning, som vi alle fornemmer.

Lad mig slutte med at citere, hvad jeg forleden kunne læse i bladet Sermitsiaq, hvor man sagde, at den 1. maj 1979, hvis hjemmestyret bliver en realitet – og det vil jeg gerne udtrykke et meget stærkt håb om at det bliver – så er der måske ikke så meget grund til at trække i festtøjet, men derimod er der virkelig grund til for grønlænderne at trække i arbejdstøjet. Disse ord vil jeg egentlig gerne slutte med at gøre til mine.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg mener også, der er grund til ved denne lejlighed at understrege, hvilken betydningsfuld afslutning vi får på en sag, der nu har stået på i meget lang tid. Jeg mener, at de lovforslag, som vi nu endeligt vedtager, er en dokumentation af den respekt, der står omkring samarbejdet mellem den grønlandske befolkning og den danske befolkning.

Jeg vil tillade mig at minde om, at det uden tvivl var en rigtig beslutning, da en tidligere regering i 1975 nedsatte en hjemmestyrekommission. Jeg vil også gerne understrege, at allerede dengang var der en bred tilslutning og forståelse i folketinget for nødvendigheden af, at spørgsmålet blev kulegravet, og at man skulle frem i retning af større hjemmestyre. Der er også grund til at sige, at det samarbejde, der dér direkte fandt sted mellem repræsentanter for Grønland og